06/12/2025

Σερρών Θεολόγος: «Ο πανάγιος Νικόλαος, μέγας φρουρός και προστάτης του πιστού λαού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον εορτάζοντα ιστορικό ιερό Ναό Αγ. Νικολάου Ακροπόλεως Σερρών, ιερούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, σήμερα, Σάββατο 6 Δεκεμβρίου 2025, ημέρα κατά την οποία η αγία Ορθόδοξος Μητέρα μας Εκκλησία τελεί λειτουργικώς την πανσεβάσμιο μνήμη του Αγ. Νικολάου, Επισκόπου Μύρων της Λυκίας του θαυματουργού.

Στο πλαίσιο, μάλιστα, της πανηγυρικής αυτής λατρευτικής Συνάξεως, μετεφέρθη αφ’ εσπέρας, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυση των ευλαβών πιστών, τεμάχιο εκ του θαυματοβρύτου ιερού λειψάνου του λαοφιλούς μεγίστου Ιεράρχου της Εκκλησίας μας, που ευρίσκεται αποθησαυρισμένο στο Επισκοπικό ιεροφυλάκιο των Σερρών, προερχόμενο από το βυζαντινό Βρινδήσιο της Ιταλίας.

Ο ως είρηται εμβληματικός Ναός της πόλεως των Σερρών, που ευρίσκεται επί των επάλξεων της αρχαιοελληνικής και βυζαντινής Ακροπόλεώς της, υπήρξε ανά τους αιώνες σημείο πνευματικής αναφοράς, ζέουσας πίστεως και ευλαβείας, αλλά και στρατηγικής σημασίας κέντρο περιφρουρήσεως της πόλεως από τις επιδρομές των υπεναντίων. Στην ανατολική πλευρά του, κάτω από το δίλοβο παράθυρο της αψίδος, ευρίσκεται η είσοδος κρύπτης, που οδηγεί στο κοιμητήριο, όπου εθάπτοντο οι στρατιώτες της φρουράς του βυζαντινού Κάστρου. Σύμφωνα με τις ενδείξεις Πρακτικού (1339 – 1342 μ. Χ.), αλλά και την μορφή της τοιχοδομίας του Ναού, συμπεραίνεται ότι, κτίσθηκε κατά την εποχή των Παλαιολόγων, πριν από την σερβική Κατοχή στις Σέρρες (1371 μ. Χ.) και συγκεκριμένως κατά το τελευταίο ήμισυ του 13ου μ. Χ. αιώνος.

Προ της απολύσεως της πανηγυρικής θ. Λειτουργίας, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Εκκλησίας των Σερρών και της Νιγρίτης κ. Θεολόγος, με λόγο χριστοκεντρικό και επίκαιρο, οικοδόμησε πνευματικώς τους εκκλησιασθέντες πιστούς, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων, ότι ο σήμερον λαμπρώς τιμώμενος Άγ. Νικόλαος, ο πολύφωτος αστέρας του νοητού στερεώματος της Εκκλησίας, το μυρίπνοο άνθος του Παραδείσου, υπήρξε πρότυπο ελεημοσύνης και φιλανθρωπίας, αγωνίσθηκε έως εσχάτων για να κρατήσει την άπαξ παραδοθείσα στην Εκκλησία αγία πίστη του Χριστού, ανόθευτη και αψεγάδιαστη από την λύμη των αιρετικών διδασκαλιών.

Η ένδοξος πόλις των Σερρών, ετόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος, από την αυγή της χριστιανικής της ιστορίας με ιδιαιτέρα αγάπη ανεφέρετο πάντοτε στον θαυματουργό Νικόλαο. Έως της πυρπολήσεώς της, από τους Βουλγάρους το έτος 1913, η ιστορική πόλις των Σερρών είχε πέντε συνολικώς ιερούς Ναούς αφιερωμένους στην χάρη του.

«*Μας ηξίωσε, αγαπητοί μου αδελφοί, το έλεος του αγίου Θεού,* είπε ο Σεβασμιώτατος, *να συναχθούμε και πάλιν στο Πανάγιο Όνομά Του, στην ευχαριστιακή αυτή λειτουργική Σύναξη της Εκκλησίας μας, για να τιμήσουμε λειτουργικώς την μνήμη του μεγίστου Πρωθιεράρχου Νικολάου του θαυματουργού, του εκκλησιαστικού ανδρός και απλανούς διδασκάλου της αληθείας του Χριστού, του προμάχου και υπερασπιστού της πίστεώς μας, του οικουμενικού αυτού Πατρός της Εκκλησίας μας, ο οποίος μετέσχε της Α’ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου, την 1700η επέτειο, από της συγκλήσεως της οποίας,*

εφέτος, η πανορθοδοξία λαμπρώς εορτάζει.

Ο ιερός και πανάγιος Νικόλαος, ο απλούς και μέγας, ως Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας έθεσε τον εαυτό του στην υπηρεσία της Εκκλησίας, ως ακλόνητος διδάσκαλος εγκρατείας, ορθοδοξίας και ορθοπραξίας, ως κανόνας πίστεως και εικόνα πραότητος, ως ωκεανός αγάπης και φιλανθρωπίας, ως στύλος ακλόνητος της Εκκλησίας του Χριστού, που σώζει και αγιάζει τον άνθρωπο, ως οπλίτης γενναιότατος της παρατάξεως Κυρίου, με αλύγιστη πίστη και θαρραλέα στάση κατενίκησε μαζί με τους υπολοίπους 318 θεοφόρους Πατέρες τις αιρετικές δοξασίες του ασεβούς Αρείου, εθεολόγησε και εδίδαξε τα ιερώτατα και σωτήρια δόγματα, ιδιαίτατα μάλιστα, το θεμελιώδες δόγμα της θεότητος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και συνέβαλε τα μέγιστα στην διατύπωση των επτά πρώτων άρθρων του αγιώτατου Συμβόλου της Πίστεως, από την Α' Οικουμενική Σύνοδο.

Οι άγιοι της Εκκλησίας μας χωρίς να χάνουν την οικουμενικότητά τους, ως ένθερμοι πρεσβευτές προς Κύριον των ορθοδόξων χριστιανών όπου γης, ως πραγματικώς φιλόθεοι αναδεικνύονται καθημερινώς με το πλήθος των θαυμάτων τους αυθεντικώς φιλάνθρωποι. Η αγιότητα αποτελεί χαρισματική ευεργεσία του Θεού προς τον άνθρωπο και δεν περιορίζεται σε μία μόνον εποχή, αλλά είναι το αποτέλεσμα της παρουσίας και του έργου του Αγ. Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία.

Είναι ανάγκη και σήμερον, να διδαχθούμε όλοι μας, από την ζωή και το παράδειγμα του Αγ. Νικολάου του θαυματοβρύτου, να παραδειγματισθούμε και να εμπνευσθούμε, από την σταυροαναστάσιμη ποιότητα της ζωής του, από το άκαμπτο και ακλόνητο του Ευαγγελικού φρονήματός του, από την καθαρότητα και ακεραιότητα του χαρακτήρος του, το ανυποχώρητο φρόνημά του για την ακεραιότητα των θείων δογμάτων, που είναι όροι σωτηρίας.

Με την δύναμη του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού, είθε κι εμείς, να πορευόμεθα στην ζωή μας, ως ο Άγ. Νικόλαος, έχοντες ομολογιακό φρόνημα, εκκλησιαστικό ήθος, συνέπεια λόγων και έργων, λατρεία για τον εν Τριάδι Θεό, αγάπη για τους ανθρώπους».

Αμέσως μετά το πέρας της θ. Μυσταγωγίας, ο Σεβασμιώτατος ανεχώρησε για την πρωτεύουσα της Ρουμανίας, το Βουκουρέστι, όπου θα ευρίσκεται προσκυνηματικώς με ομάδα συνεργατών του έως την Τρίτη 9 Δεκεμβρίου, κατόπιν σχετικού αιτήματος της εκεί εκκλησιαστικής Αρχής, για μεταφορά στην ενορία Αγ. Γεωργίου του Νέου, τεμαχίου εκ της χαριτοβρύτου κάρας της Αγ. ενδόξου μεγαλομάρτυρος Παρασκευής, αποθησαυρισμένου στην ομώνυμη ανδρώα ιερά Μονή της Εκκλησίας των Σερρών.

